

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-08-08

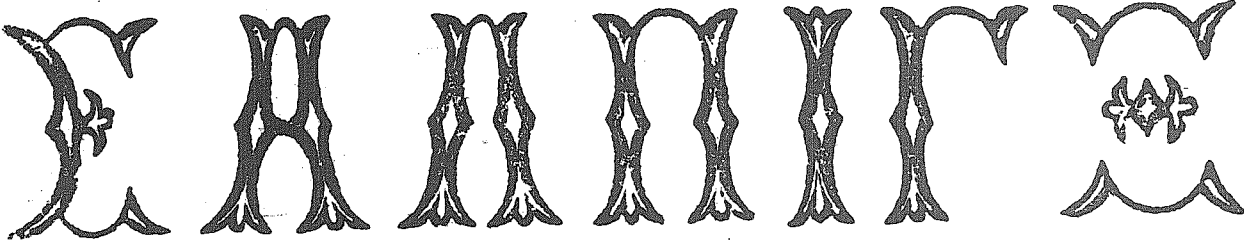
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 3 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10338>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.
'Εν τῇ πόλει
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διακηραὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
'Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ζω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΖΕΥΓΗ ΒΟΩΝ ΗΓΟΡΑΣΕ ΠΕΝΤΕ.

Μὴ τέλος πάντων Κυρία Κυβέρνησις,
ἀς ἀρῆτωμεν τὰ πλάγια καὶ τὰ γύρωθεν
καὶ τὰ πλάτα τοννεύματα καὶ ἀς ὀμι-
λήσωμεν μετὴν κατ' εὐθείαν γλώτταν
ἐλευθέρην τὴν ὁποῖαν θέλεις καὶ τὴν ὁποῖ-
αν ἐπιθυμῆς. Εἶτε δι' ἓνα λόγον εἶτε δι'
ἄλλον, (καὶ δι' αὐτὸ σὺ δὲν ἐνδιαφέρε-
σαι) αἱ κλοπαὶ κατῆντησαν ἀνυπόφο-
ροι πλέον, τὸ κακὸν προχωρεῖ, καὶ σὺ
ἀγροὺς ἠγόρασας ἐπὶ τοῦ Τρωάδου
καὶ ἀπέληξες διασπείδεται ἐν αὐτῇς.
Ζεύγη βοῶν ἠγόρασας πέντε, τὰς 5 αἰ-
σθήσεις σου καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὕψους
τὰς εὐχαριστεῖς ὡς θέλεις Ἄλλ' ἀπὸ
τοῦ ὕψους τοῦ ἀγροῦ σου ῥίψον τὸ
βλέμμα καὶ εἰς τοὺς ἐρημιωθέντας
ἀγροὺς τοῦ λαοῦ. Κάμει ἄλλην ῥῆτιν
τῶν πέντε αἰσθημάτων σου πλέον. Περι-
όριστον τὴν ἀγορὴν σου εἰς τὸ ν' ἀκού-
σῃ τὴν βοὴν τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς γογγυ-
σμούς τ.υ. Δὲ διεύθυνσιν τῆς δράσε-
ως σου εἰς τὸ νὰ ἴδῃ εἶτε διὰ μουνύλου
εἶτε διὰ τηλεσκοπίου τὴν ἀθλίαν ὄψιν
καὶ κατὰστασιν τῶν καλοῖκων τοῦ
«Παραδείτου» τῆς Ἀκτολῆς» σου. Γεύ-
θητι τῶν κλοπῶν τοῦ «Παραδείτου»
σου καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι εἶνε μῆλα τῆς νεκρᾶς
θαλάσσης. Ψηλάριστον τοὺς σφυμῶς
τῶν ἀγγέλων σου καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι εἰς τὰς
φλέβας των ρεῖ μαῦρον πῦρ τῆς κολά-
σεως.

Σὺ κάμνεις τὰς διακοπὰς σου διὰ
νὰ ἡτυχᾷς, ἀλλ' οἱ κλέπται, πλέον
ἤγρυπνοι ἀπὸ σὲ καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ
κάμνωσι τὰ ἔργων των με περισσότερον
τοῦ ἰδικοῦ σου ζῆλον, οὔτε διακοπὰς
κάμνουν οὔτε ζεύγη βοῶν ἠγόραζον,
ἀλλ' ὅτων συναθροίζουσιν τὴν δοκιμὴν
τὴν κάμνουν ἐντὸς τῆς χειρὸς, αὐθωρεῖ
καὶ ἐπὶ ποδὸς μάλιστα, καὶ ἀμέτως εἰς
τὸ ἔργον. Ἐν τίνι λοιπὸν δικαιώματι ἐ-
νῶ ὁ λαὸς κάτω ἀνησυχεῖ διότι δὲν εἶ-
νε ἡτφαλισμένη οὔτε ἡ ζωὴ οὔτε ἡ περι-
ουσία του, σὺ νὰ ἡτυχᾷς ἐπὶ τῶν ὑ-
ψωμάτων ἐκείνων μετὰ τὰς αἰσθήσεις σου,
ἀδιαφοροῦσα ὅπως ἀν καίωνται διὰ πε-
πρακτωμένων σιδηρῶν, αἱ 5 αὐτὰ αἰ-
σθήσεις ἐκείνων, οὔτινες κάμνουν νὰ τερ-
πῶνται αἱ ἰδικαὶ σου; Ἐν τίνι δικαιώ-

ματι ἀναπνέεις τὸν τερπνὸν καὶ εὐγά-
ριστον ἀέρα ἐκείνων, οὔτινες ἀναπνέουν
κλοπὰς καὶ ἐκπνέουν αἷμα; Ἐν τίνι λέγω
δικαιώματι ἀναπαύεσαι καὶ ἡτυχᾷς
ἐνῶ ὑπὲρ τοῦ πᾶντος λαοῦ οὐδ' μι-
αν ἐλαβες μέχρι τοῦδε πρόνοιαν;

Οἱ κλέπται κατῆντησαν τόσοι ὅσοι καὶ
οἱ κλεπιόμενοι. Κλοπαὶ γίνονται καθ'
ἐκάστην τόσαι ὅσοι καὶ οἱ κλέπται. Ἄς
ἴδωμεν ποῖαν πρόνοιαν ἐλαβες πρὸς πε-
ριορισμὸν τοῦ κακοῦ τούτου; Ὅταν ὁ
Μ. Ἀρμοστής εἶπεν ὅτι τὴν Πάρον τὴν
καταμαστιζοῦν ζωοκλοπαὶ καὶ ὑπέτρε-
το νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ
κακοῦ, τὸ κακὸν ἦτο ἐν τῇ γενέσει του
ἀκόμη, ἦτο νήπιον καὶ ὁμῶς ὑπεστέθη
νὰ λάβῃ μέτρα. Τώρα ὅτε τὸ θηρίον ἐ-
γεινε θηρίον καὶ ἐξηπλώθη εἰς ὅλην τὴν
νῆσον, τώρα ὅτε ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ
Ἀρμοστείου γίνονται διπλάτια παρ' ὅσα
ἐγίνοντο τότε εἰς Πάρον, αἱ ὑποσχέσεις
ἐξηλείφθησαν, διότι ὑπερίσχυσαν αἱ 5
αἰσθήσεις. Ζεύγη βοῶν ἠγόρασε πέντε
καὶ πορεύεται δοκιμάσαι αὐτὰ ἡ Κυ-
βέρνησις.

Πόση ἐντροπὴ εἰς μίαν τοιαύτην Κυ-
βέρνησιν, Εὐρωπαϊκὴν, ἰσχυρὰν, πλου-
σίαν, καὶ . . . καὶ . . . νὰ μὴ δύναται εἰς
μίαν μικρὰν νῆσον νὰ περιορίσῃ τὸ κα-
κόν. Καὶ λοιπὸν εἰς τὰς Ἰνδίας Κύριος
οἶδε τί γίνεται.

Δὲν δύναται νὰ εὖρης τρόπον νὰ
περιορίσῃ τὸ κακόν; Παραδέξου τὸν
τρόπον τὸν ὁποῖον σοὶ ὑπέδειξα ἐγὼ ὁ
ταπεινὸς . . . φίλος σου. Γῆρα δοκιμάσαι
νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἀμέσως δὲν περιορισθῇ
τὸ κακὸν κατὰ 80 τοῖς α); Εἰς ἀστυ-
νομοφύλαξ ἐπὶ 3-4 χωρία ὑπὸ τὸν
ἐξῆς νόμον. α). Νὰ μὴ ἔγῃ τακτικὰς
τὰς διαμονὰς. (Διὰ νὰ μὴ ἦνε βέβαιος
οἱ κλέπται, εἰς ποῖον ἐκ τῶν χωρίων
τῆς δικαιοδοσίας του μένει καθ' ἐσπέ-
ρας.) β). Τὰς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς
τὸ ἄλλο μεταβάσεις του νὰ κάμνῃ
καθ' ἐκάστην καὶ ἂν ἦνε δυνατόν πολ-
λάκις τῆς ἡμέρας. (Διὰ νὰ ἔγῃ πάντοτε
τὸν φόβον ὁ κλέπτης ὅτι πιθανὸν νὰ
τὸν εὕρῃ αἰφνης ἐμπρὸς του.) γ). Τὰ
ἐν τοῖς χωρίοις καταλύματα του νὰ μὴ
ἦνε τακτικὰ. Νὰ ἔγῃ τὰς αὐτὰς σχέ-

σεις μετὰ ὅλους χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι
προτιμᾷ τὴν στέγην τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλ-
λου. (Ταῦτα δὲ, ἐπειδὴ ὁ ἀστυνομοφύ-
λαξ θὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ κλεπτῶν,
νὰ ἀγνοῶσιν οἱ κλέπται τίνες ἐδωκαν
σημειώσιν τῶν ὀνομάτων των διὰ νὰ
μὴ βλάπτωσι κατόπιν τοὺς χωρικοῦς).
δ). Νὰ ἐπιτηρῇ χωρὶς νὰ φαίνεται τὰς
πράξεις καὶ τὰς κινήσεις ἐκείνων περὶ
τῶν ὁποίων ἐλαβε κακὰς πληροφορίας.
(Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔγῃ ἐν πάσῃ περι-
πτώσει μικρὰς ἐνδείξεις ε). Νὰ εἰδο-
ποιῆται αἷμα ὡς γείνη κλοπὴ τις. στ).
Νὰ τρέγῃ ἀμέσως εἰς τὸ μέρος τῆς κλο-
πῆς. (Τοῦτο διότι ἐκεῖ ἀμέσως ἀδύνα-
τον νὰ μὴ ἀκούσῃ τοῖος θεωρεῖται ἐνο-
χος ζ). Ἀμέσως μετὰ πᾶσαν κλοπὴν
νὰ ζητῇ πληροφορίας καὶ μυστικῶς καὶ
φανερῶς καὶ ἐμπροσθέντος τοῦ εὐρισκτο-
τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ δεῖνα καὶ ὁ τάδε
(ἐκεῖνοι, περὶ τῶν ὁποίων ἐλαβε κακὰς
σημειώσεις η). Τὰς σημειώσεις τούτων
ὄλων ὡς καὶ τῶν καταθέσεων τῶν
χωρικῶν νὰ τὰς παραδίδῃ ὅσον τὸ
δυνατὸν τάχιστα εἰς τὸ δικαστήριον τὸ
ὁποῖον θὰ φροντίσῃ τὰ περαιτέρω.

Νομίζομεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου
καὶ ἐνδείξεις τῆς ἐνοχῆς κλέπτου τινὸς
θὰ συναθροίζωνται ἀρκεταί, καὶ μάρ-
τυρες ἐπιβαρυντικοὶ τῆς θέσεως τοῦ
κλέπτου θὰ εὐρίσκωνται εὐκόλως καὶ
οἱ κλέπται θὰ ἀνακαλύπτωνται καὶ νὰ
τιμωρῶνται εὐκολώτερον. Οὕτω δὲ ἐ-
χομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ κλοπαὶ
ὡς διὰ θαύματος θὰ ἐκλείψωσιν.

Ἄς διορισθῶσι τοιαῦτα ὄργανα τί-
μα καὶ ἀξία (καὶ ἐδῶ δυστυχῶς εἶνε
τὸ ζήτημα) με μισθὸν ἐπαρκῆ καὶ ἐὸν
ἐφέτας πρὸς ἀσφάλειαν τῆς περιουσίας
τῆς ζωῆς τῶν κατοικῶν, δαπανηθῶσι
2-3 χιλ. λίραι περισσότερον, νομίζω
ὅτι οὐδεὶς θὰ κάμῃ λόγον. Ἄφου κατὰ
τῆς πείνης τοῦ λαοῦ δὲν ἐγένετο τίποτε,
ἀς γείνη τουλάχιστον κατὰ τῶν κλε-
πτῶν του. Ἄλλὰ . . . τί ψάλλομεν τό-
σον ὥρα; Ζεύγη βοῶν ἠγόρασε πέντε
καὶ πορεύεται δοκιμάσαι αὐτὰ ἡ Κυ-
βέρνησις.

ΔΙΑΤΗ ΠΥΡΗΣΑΝ ΛΙ ΚΛΟΠΑΙ.
(συνέχεια)

Αλλά περιπίπτει ο «φίλος μας» και εις αντίρρησην. Έκεν φαίνεται του μεγάλου ζήλου του προς ανάρεσιν του άρθρου μας. Υπάρχουσι, λέγει, ανθρωπόμορφα τέρατα σήμερον, άτινα εις ουδέν λογιζονται μυρίους όρκους χάριν δεκατελίου τινός άμοιβής! Άρα; άπαιτούνται λεπτεπίλεπτοι κοσκιτισμοί, ίκανοί δηλαδή να φέρωσιν εις φώς την αλήθειαν. Καί όμως παρακατιών λέγει ότι «τό μέγιστον των δικαστών σφάλμα είνε ότι διά πάντας τους ανθρώπους και έναρέτους και φανλοβίους, και τιμίους και άτίμους εξ ίσου άσπηροί φαίνονται περί τους τύπους δι' όλους φιλάληθεις και ειλικρινείς, ψευδοόρκους και επιόρκους μάκτυρας, ποιούσι τους αυτούς λεπτεπίλεπτους κοσκιτισμούς». Άλλ' ως άνωτέρω θεωρήσατε αναγκαίους τους λεπτεπίλεπτους κοσκιτισμούς προς ανακάλυψιν «των ανθρωπομόρφων τεράτων» των εις ουδέν λογιζόμενων μυρίους όρκους χάριν δεκατελίου άμοιβής» πώς και ένταύθα δέν θεωρείτε αναγκαίους τους λεπτεπίλεπτους κοσκιτισμούς προς ανακάλυψιν των ψευδοόρκων των άτίμων κλ. όπερ είνε τό αυτό; Περιεργον τή αληθεία. Έάν έννοεΐτε ότι διά μέν τους επιλήψιμον έχοντας παρελθόν δέν πρέπει οι δικασταί να φαίνωνται άσπηροί περί τους τύπους, διά δέ τους τιμίους να πτωσι λεπτομερείς έρεύνας, τότε πάλιν συμφωνείτε πληρέστατα με ό τι ήμεΐς έγράφομεν ένω ό σκοπός σας ήτο ή αναίρεσις εκείνων. Ποία άλλη εξήγησις είνε δυνατόν παρακαλώ να δοθί εις τά εξής έν τω άρθρω εκείνω; γραφόμενά μας «κατά τός περιστάεις δέν βλέπτε, πιστεύω, άν οι δικασταί φαίνονται ήττον άσπηροί περί τους τύπους και έν καταδικάζωσί τινα, τον όποιον πάντα τάλλα άποδεικνύουσιν ένοχον, εκτός μικρός τινος άσυμφωνίας περί τας κατ' αυτού καταθέσεις;». Δύναται να θεωρηθί ότι ελέγομεν τούτο διά τους τιμίους και όχι διά τους έχοντας επιλήψιμον διαγωγήν;

Δέν παραδεχόμεθα, διότι μέχρι σήμερον δέν έχομεν τειούτα παράδειγμα, ότι κατεδικάσθη τις άθώς ως εκ ψευδών καταθέσεων φανλεπιδράλων μαρτύρων. Ένταύθα ποιούμεν την παρατήρησιν τω «φίλω μας» ότι προσέκρουσε κάπως εις την ευγένειαν, διότι ή δυνατό εαυτόν ως πλησιέστερον να φέρη ως παράδειγμα ότι διά τής πονηρίας δύο μαρτύρων ή δυνατό και ο ίδιος να καταδικασθί ως κλέπτας ήμιοναν ή ήμιόνας από τό χάνι κλ. Πλήν έστω. Είμεθα ήσυχαι και από του μέρους τούτου, διότι οι λεπτεπίλεπτοι κοσκιτισμοί θα ανακαλύψωσι την αλήθειαν.

Άς ίδωμεν τώρα ποία τά καθ' αυτό αίτια κατά τον «φίλον μας» τής ένθαρρύνσεως των κλεπτών και τής αυξήσεως των κλοπών.

«Α'. αι άδράνειαι, αι άμεριμνησίαι, αι άναληγησίαι και αι νωθρότητες των Άσυνμιών.»

Τούτο αληθεύει έν μέρει διά τας πόλεις διά τό ότι δέν φυλάττει καλώς πλην ή Άστυνομία είνε εκτελεσής αποφάσεων του δικαστηρίου, δέν δύναται, και τούτο ευτυχώς,

να άπορασθή ή ίδια και να εκτελή πριν ή λάβη έντολήν του δικαστηρίου και τούτο είνε τό νόμιμον και δίκαιον.

«Β'. οι μεσίται οι και κλεπταποδόχοι πολ- λάκις» (:) διότι, λέγει, οι κλέπται βατιζόμενοι επί τής μεσιτείας και προτατίας φίλων οι όποιοι δύνανται να μεσιτεύσωσιν ή άλλως πως να ενεργήσωσι και να τους γλυτώσωσιν ένθαρρύνονται εις τό επάγγελμά των.

Δύο εξηγήσεις δύναται τις να δώτῃ εις τό εδάριον τούτο, ή πρώτη ότι οι φίλοι ενεργούν παρά τοίς παθούσι και δέν κινούν ουτοι άγωγήν κατά των κλεπτών. Η δευτέρα ότι οι φίλοι ενεργούν προς άλλοίωσιν των μαρτυριών και ούτως άθωοούνται οι κλέπται. Η λέξις όμως γλυτώσωσι διδαι άρρομην μάλλον εις την δευτέραν εξήγησιν. Πλήν είτε την πρώτην είτε την δευτέραν εξήγησιν παραδεχθόμεν, είνε αυτή ή αναίρουμένη όηθεν ιδέα μας με άλλας λέξεις μόνον εκφερομένη. Είνε ως να μάς ελεγεν ό «φίλος μας», «Δέν είνε σωτόν κύριε αυτό τό όποιον λέγεις ότι «ό γάτος επιάσεν τον ποντικόν» τό σωτόν είνε αυτό τό όποιον λέγομεν ήμεΐς ότι «ό ποντικός επιάσθη υπό του γάτου». Και ποίαν εξήγησιν διδετε αξιότιμε «φίλε μας» εις τά εξής του άρθρου μας εκείνου άπερ δέν παραδέχεσθε και επεχειρήσατε την μακράν ταύτην αναίρεσιν; «Τά παρά των χωρικών διδόμενα αίτια προς πολλαπλασιασμόν των κλοπών είνε ότι ουδέποτε σχεδόν συντρέχουσιν ειλικρινώς τον παθόντα προς ανακάλυψιν και τιμωρίαν των κλεπτών. Άν προσκληθί τις διά τής βίας να μαρτυρήσῃ θα ειπή επιτήδες τόσας άτυναρτησίας, ώτε ή μαρτυρία του ν' άπορριφθί ως άχρηστος, και κατόπιν μάλιτα, άν ξεύρη ποίος είνε ό κλέπτης, θα του ειπή «είδες πώς σ' έγλύτωσα; κύταξαι να με βλέπης έμένα!»

«Γ'. οι άνευ εξαίρεσεως, άνευ διακρίσεως, ανεπιλήπτου ή επιλήψιμου διαγωγής (εναγομένου ή εναγοντος) οι άνευ εξαίρεσεως, άνευ διακρίσεως ανεπιλήπτου ή επιλήψιμου διαγωγής μαρτύρων (κατηγορίας ή υπερασπίσεως) λεπτεπίλεπτοι κοσκιτισμοί χωρίς παντάπασι να δίδωται και τή συνειδήσει του δικατού δικαίωμα ψήφου.»

Και τούτο ιδέα ιδική μας καθ' ολοκληρίαν, προς αναίρεσιν τής όποιας έγράφη αυτή. «Οι λεπτεπίλεπτοι κοσκιτισμοί έγράφομεν συντείνουν εις αύξησιν των κλοπών. Κατά τας περιστάεις δέν βλέπτε, έγράφομεν, άν οι δικασταί φαίνονται ήττον άσπηροί περί τους τύπους και έν καταδικάζωσί τινα των όποιων πάντα τάλλα άποδεικνύουσιν ένοχον, εκτός μικρός τινος άσυμφωνίας περί τας κατ' αυτού καταθέσεις.»

Δ. Αί μακραι διδόμεναι προθεσίαι, τά μεσολαβούντα μακρά διαλλείμματα μεταξύ των προανακρίσεων καθ' α' εΐδοται τω εναγομένω κλέπτη καιρός να μεταχειρισθί παν θεμιτόν ή άθεμιτόν μέσον προς σωτηρίαν του.»

Ποίου είδους μέσα δύναται να μεταχειρισθί ό κλέπτης προς σωτηρίαν του; Να επηρεάσῃ τας κατ' αυτού μαρτυρίας εις τρόπον ώτε να μη έχωσι καμμίαν βασιότητα ή να επηρεάσῃ τον αντίδικόν του όταν ζητηθί υπό του δικαστηρίου να ειπή άλλ' άντ' άλλων,

και ούτοι να εξουδετερωθί ή κατ' αυτού δικη. Άλλά και τούτο δέν επιβεβαιού τήν ιδικήν μας ιδέα ότι «οι χωρικοί ουδέποτε σχεδόν συντρέχουσι προς ανακάλυψιν και τιμωρίαν των κλεπτών.»

«Όταν δ' άρροχά διά τας μακράς διδόμενας προθεσίαις μεταξύ των προανακρίσεων και τής δίκης λέγομεν τω «φίλω μας» ότι «άπό άππέζω του γορού πολλά τραγούδια ξεύρει.» Άς μάς επιτρέψῃ ό «φίλος μας» να τῷ εΐπωμεν ήμεΐς τώρα ότι ευρισκόμενος εκεί ένθα ευρίσκεται άγνωΐ ότι καθ' εκάστην έξωθεν του δικαστηρίου είνε πανήγυρις. Άγνωΐ ότι αι ήμέραι των δικών καταχωρούνται έν τω κατατίγῳ κατά σειράν, και ως εκ τούτου ένός, εναγοντος σήμερον π.χ. ήμερα δίκης όρίζεται μετά 1 | 2 ή και 2 μήνας διότι αι πρό αυτής γέμουσι δικών. Να τελειώη γρήγορα τας δίκας τό δικαστήριον δέν είνε δυνατόν διότι «είνε αναγκαίοι οι λεπτεπίλεπτοι κοσκιτισμοί.» «Όστε; τό δικαστήριον πρέπει να εξετάξῃ κατά τον «φίλον» τας τελευταίας δίκας πρώτον και τας πρώτας ύστερον ή όπως λάχῃ;

Άρα φίλτατε «φίλε μας» ως βλέπετε δέν επέτυχε του σκοπού της ή αναίρεσις μας εκείνη αλλά μάλλον επεβεβαίωσε τό άρθρον μας. Τήν άποτυχία όμως ταίτην ήμεΐς τήν άποδίδομεν εις τό ότι δέν εΐργάσθητε ίσως με όσην έπρεπεν όρεξιν.

ΕΠΙΧΑΡΙΑ

Μετ' ευ' αριστήσεως βλέπομεν ότι ή Κυβέρνησις ελαβέν υπό σπουδαίαν έποψιν τό περί φλλοξέρας ζήτημα. Ο Μ. Άρμοστής διά του εξής πρακτικού του υπορίζει τετραμελή επιτροπήν, ης έργον εσεται ή λήψις οίων ηθελεν εγκρίνει καταλλήλων μέτρων προς επιτυχί κώλυσιν τής εισόδου τοιούτου κακού έν τή νήσω μας.

«Η Α. Έξ Sir Henry Ernest Bulwer Ιπλότης του Μεγαλουταύρου του Λιακ διακεκριμένου τάγματος του άγ. Μιχαήλ και άγ Γεωργίου, της Α. Μεγ. Μ. Άρμοστής και αρχιστρατήγος της νήσου Κύπρου,

Τοτε έντίμοις κ. κ. Falk George Edgeworth Warren, συνταγματάρχῃ του πυροβολικού, μέλει του διακεκριμένου παρυσήμιου των άγ. Μιχαήλ και Γεωργίου, αρχιστραματέε της Κυβερνήσεως της νήσου Κύπρου, και του Φρειδερίκου Καρόλου Χείδενσταϊν, διάκτου της ταγματικής και μέλει του διακεκριμένου τάγματος των άγ. Μιχαήλ και Γεωργίου, αρχιάτρω της Κυβερνήσεως της νήσου Κύπρου,

Νικολαω Ρώσω διακηρόφω και μέλει του Νομοθ. Συμβουλίου της νήσου Κύπρου, και,

Γεωργίω Λατίτη εκ Λεμητσού ΧΑΙΡΕΙΝ. Επειδή εις επάναγκες ένεκεν διαφόρων και ενδιαφεροσών αιτιών να συστηθί μία Επιτροπή να ποιή έρεύνας και διαβιβάζῃ αυτας περί της υπάρξεως της ασθενείας των άμπελων της καλου-

